

C. Noorlander

Het feest van de bazuinen

Leviticus 23:24-25

Dit feest wordt beschreven in Leviticus 23:24-25 en Numeri 29:1-7. In Leviticus staat vermeld dat het een rustdag was met een heilige samenkomst, aangekondigd door bazuingeschal. Verder werden er op deze dag brand- en graanoffers gebracht en één bok als zondoffer. Het was een jubeldag, staat er in de NBG-vertaling (Num. 29:3). Een dag van trompetgeschal, staat er eigenlijk in het Hebreeuws. Wat er te vieren was, staat er niet; er was ook niets om te gedenken. Tegenwoordig vieren de Joden dit feest als het Joods nieuwjaar, terwijl de maand Nisan (waarin het Pascha wordt gevierd) de eerste van het religieuze jaar is! Het kerkelijk jaar scheidt dus 6 maanden met het burgerlijk jaar.

Het doel van het feest was eigenlijk verborgen. Het was dan ook het vijfde feest. Vijf is het getal van de verborgenheid. We leven nu in de 5^e bedeling, die van de genadetijd en de gemeente. De gemeente begon op het wekenfeest. Deze periode zal eindigen met de opname van de gemeente, dat is de eerste profetische betekenis van het bazuinenfeest. Er moest op dit feest een bazuinstoot worden gegeven, dit heeft als betekenis *verzamelen*. Er waren echter twee trompetten. Het verzamelen zal straks ook *tweevoudig* zijn. Ten eerste wordt de gemeente in de hemel opgenomen (zie 1 Thess. 4:16-17; 1 Kor. 15:51-52). Ten tweede dient het bazuingeschal voor het bijeenverzamelen van het volk Israël in het land (Jes. 27:13). Daar zien we nu reeds een voorvervulling van.

Dit feest viel eigenlijk samen met het zevende feest, dat van de nieuwemaan (Num. 10:10). Dat feest diende ertoe God aan Zijn volk te doen denken. Zo zal God straks opnieuw aan Zijn volk denken en Zijn plan met Israël tot een goed einde brengen.

Met het bazuinenfeest begon de cyclus van de drie feesten in de zevende maand. Uiteindelijk zal de wereld in het 1000-jarig rijk vanuit Jeruzalem bestuurd worden, daarvan spreekt het Loofhuttenfeest.

Voor het bazuingeschal werden speciaal twee zilveren trompetten gemaakt (Num. 10:2). Een stoot op beide trompetten diende voor het samenroepen van de gemeenschap, het verzamelen van de hele vergadering in de woestijn bij de ingang van de tabernakel (Num. 10:3, 7). Een uitgebreid signaal moest worden geblazen, als de legers moesten opbreken (Num. 10:5-6), en later in het Beloofde Land als de legers zich voor de strijd moesten verzamelen (Num. 10:9). Zowel het blazen als het stoten diende ertoe het volk bij de Heere God in gedachtenis te brengen (Num. 10:9-10). Bij de feesten moest er een stoot op de trompetten worden gegeven bij het offeren van de brand- en dankoffers, dus ook bij dit feest.
